

DEPARTAMENT DE MEDI AMBIENT I HABITATGE

DECRET

69/2009, de 28 d'abril, pel qual s'estableixen els criteris i els procediments d'admissió de residus en els dipòsits controlats.

La Directiva 1999/31/CE, del Consell, de 26 d'abril, relativa a l'abocament de residus, disposa un règim per a l'eliminació de residus mitjançant el seu abocament en dipòsits controlats. El seu annex II sobre criteris i procediments d'admissió de residus ha estat desenvolupat per la Decisió comunitària 2003/33/CE, per la qual s'estableixen els criteris i procediments d'admissió de residus en dipòsit controlat d'acord amb allò disposat a l'article 16 de la Directiva 1999/31/CE, que va ser aprovada el 19 de desembre de 2002 i va entrar en vigor el 16 de juliol de 2004.

El Reial decret 1481/2001, de 27 de desembre, pel qual es regula l'eliminació de residus mitjançant el seu dipòsit en dipòsits controlats, transposa a l'Estat espanyol la Directiva 1999/31/CE, i en el seu annex II disposa uns criteris provisionals d'admissió de residus en dipòsits controlats, fins que les institucions comunitàries hagin completat l'annex II de l'esmentada Directiva.

A Catalunya els criteris d'admissibilitat de residus en dipòsits controlats han estat regulats mitjançant el Decret 1/1997, de 7 de gener, sobre disposició del rebuig en dipòsits controlats, en concret en el seu annex I. Aquest règim ha estat modificat per allò disposat a la Directiva 1999/31/CE, del Consell, de 26 d'abril, relativa a l'abocament de residus, i a la Decisió comunitària 2003/33/CE i, d'altra banda, a nivell estatal i amb rang de normativa bàsica, pel Reial decret 1481/2001, de 27 de desembre, pel qual es regula l'eliminació de residus mitjançant el seu dipòsit en dipòsits controlats, que transposa l'esmentada Directiva.

Amb la finalitat d'adequar la gestió dels residus a Catalunya a les disposicions comunitàries en matèria de medi ambient, es dicta el present Decret que incorpora els criteris i procediments d'admissió de residus als dipòsits controlats de Catalunya i determina els aspectes que la Decisió comunitària 2003/33/CE deixa a la lliure concreció dels estats membres.

És per tot això que a l'empara dels articles 113, 144.1.e i 189.3 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, de la disposició final segona de la Llei 6/1993, de 15 de juliol, reguladora dels residus, vist el dictamen de la Comissió Jurídica Assessora, a proposta del Conseller de Medi Ambient i Habitatge, i d'acord amb el Govern

DECRETO:

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1

Objecte

L'objecte del present Decret és establir els criteris i els procediments d'admissió de residus en els dipòsits controlats.

Article 2

Definicions

Als efectes d'aquest Decret s'entén per:

a) Residus biodegradables: tots aquells residus que en condicions d'abocament puguin descomposar-se de forma aeròbia o anaeròbia, com ara residus d'aliments i de jardí, paper i cartró.

b) Residus generats de forma regular: els residus específics i homogenis que formen part d'un flux de residus ben caracteritzat, quan:

- la instal·lació i el procés que genera el residu són ben coneguts i els materials d'entrada en el procés i el mateix procés es troben ben definits;

- el productor o el posseïdor dels residus aporta tota la informació necessària i informa l'entitat explotadora del dipòsit controlat dels canvis en el procés i

- en cas que el residu procedeixi d'instal·lacions diferents, el residu pot considerar-se com un flux únic amb característiques comunes dins de límits coneguts.

c) Residus generats de forma no regular: els residus que no es generen de forma regular en un mateix procés i que no formen part d'un flux de residus ben caracteritzat.

d) Residus granulars especials no reactius, estables o provinents d'un procés d'estabilització: aquells residus el comportament de lixiviació dels quals sigui equivalent al dels residus no especials, no municipals, i que compleixin els criteris d'admissió en dipòsits per a residus no especials.

CAPÍTOL 2

Procediment d'admissió de residus en dipòsits controlats

Article 3

Admissió de residus en dipòsits controlats

Per determinar l'admissió de residus en dipòsits controlats s'ha de realitzar una caracterització bàsica, proves de conformitat i una verificació *in situ*, d'acord amb allò disposat en el present Decret.

SECCIÓ 1

Caracterització bàsica

Article 4

Caracterització bàsica

1. La caracterització bàsica és obligatòria per a tots els residus i consisteix en la recollida de tota la informació necessària, amb l'objectiu d'eliminar el residu de manera segura a llarg termini.

2. La caracterització bàsica s'ha de realitzar cada cinc anys, excepte en els casos en què aquest Decret estableix una periodicitat inferior.

Article 5

Obligacions del productor o posseïdor de residus en relació amb la caracterització bàsica

1. El productor o posseïdor de residus ha de facilitar a l'Administració competent la caracterització bàsica, així com tota la documentació justificativa que escaigui d'acord amb allò disposat en el present Decret, abans de destinar els residus a un dipòsit controlat.

2. Quan d'acord amb la normativa vigent sigui necessària fitxa d'acceptació per a la gestió d'un residu, la caracterització bàsica s'ha d'aportar per a la seva tramitació.

3. El productor o posseïdor del residu és el responsable de garantir que la caracterització bàsica sigui realitzada i que la informació sigui completa i correcta.

Article 6

Obligacions de l'entitat explotadora del dipòsit controlat en relació amb la caracterització bàsica

L'entitat explotadora del dipòsit controlat ha d'elaborar un registre de la informació continguda a la caracterització bàsica dels residus que admet.

Aquest registre l'ha de conservar durant un termini mínim de cinc anys.

Article 7

Funcions de la caracterització bàsica

La caracterització bàsica té les funcions següents:

- a) Proporcionar informació bàsica sobre el residu: tipus i origen, composició, grau d'homogeneïtat, lixivibilitat i, si és necessari i possible, altres propietats característiques del residu.
- b) Proporcionar informació bàsica per tal de comprendre el comportament dels residus en els dipòsits controlats i les opcions de tractament previ.
- c) Avaluar els residus respecte dels valors límit establerts al present Decret.
- d) Detectar els paràmetres crítics per a les proves de conformitat i opcions per a la simplificació d'aquestes mitjançant una reducció significativa del nombre de components bàsics que cal mesurar, després de la demostració de la informació pertinent. El resultat de la caracterització bàsica ha de servir per determinar els procediments de prova simplificats, així com la freqüència de les proves de conformitat.

Article 8

Contingut de la caracterització bàsica

La caracterització bàsica ha de contenir la informació següent:

- a) Font i origen del residu.
- b) Declaració de la impossibilitat de reciclatge o valorització del residu.
- c) Informació detallada sobre el procés de producció del residu, que inclogui la descripció i característiques de les matèries primeres i dels productes.
- d) Descripció del tractament previ o una declaració dels motius pels quals aquest tractament no es considera necessari.
- e) Dades sobre la composició majoritària del residu i sobre el comportament de lixiviació, si s'escau.
- f) Característiques del residu, que inclouen, si escau, els resultats de les proves analítiques establertes a l'apartat 2 de l'article 9.
- g) Codi del residu segons la Llista europea de residus publicada mitjançant l'Ordre MAM/304/2002, de 8 de febrer, per la qual es publiquen les operacions de valorització i eliminació de residus i la llista europea de residus.
- h) Les característiques de perillositat dels residus especials en cas d'una entrada mirall, d'acord amb l'annex III de la Directiva 91/689/CEE del Consell de 12 de desembre de 1991, relativa als residus perillosos.
- i) Informació que acrediti que el residu no es troba entre les exclusions esmentades en l'apartat 3 de l'article 5 del Reial decret 1481/2001, de 27 de desembre, pel qual es regula l'eliminació de residus mitjançant dipòsit en abocador.
- j) Classe de dipòsit controlat en què el residu pot ser admès.
- k) Les precaucions addicionals que cal adoptar en el dipòsit controlat, si escau.
- l) Definició dels paràmetres crítics per a les proves de conformitat.
- m) Grau i periodicitat de realització de proves de conformitat.

Article 9

Realització de proves per a la caracterització bàsica

1. Els residus han de ser sotmesos a proves analítiques per tal d'obtenir la informació esmentada a la caracterització bàsica.
2. Per tal de determinar les característiques del residu s'han de fer les proves següents:
 - Aspecte: olor, color, forma física.
 - Pèrdua a 105 °C.
 - Contingut de matèria orgànica, expressat com a LOI (pèrdua per ignició).
 - Punt d'inflamació, en aquells casos en què hi hagi un dubte raonable sobre la inflamabilitat del residu.
 - En el cas de residus a gestionar en cel·les diferenciades de dipòsits: substàncies lipòfiles insaponificables, arsènic, cadmi, coure, crom, mercuri, níquel, plom, zenc, molibdè, seleni, antimoni i bari.
 - La composició del seu lixiviat, calculant la seva concentració en termes d'alliberament total per a les proporcions entre líquid i sòlid L/S=10, contemplant els paràmetres indicats als annexos d'aquest Decret.

L'Agència de Residus de Catalunya pot requerir la realització d'assajos complementaris quan, per causa de les matèries primeres utilitzades, el procés de producció o les propietats del residu, sigui necessari la determinació d'altres paràmetres per conèixer les característiques del residu.

3. No és necessari la realització de les proves analítiques, en la caracterització bàsica, en els casos següents:

a) Quan el residu es trobi en un dels supòsits d'exempció establerts a l'article 27, o a l'annex 3 d'aquest Decret.

b) Quan tota la informació necessària per a la caracterització bàsica es conegui i estigui plenament justificada a criteri de l'Agència de Residus de Catalunya.

c) Quan no es puguin realitzar proves amb determinats tipus de residus o no es disposi de procediments de prova i criteris d'admissió adequats. Aquesta circumstància s'ha de justificar i documentar indicant les raons per les quals es considera que el residu és admissible en la classe de dipòsit controlat de què es tracti.

Article 10

Caracterització bàsica i realització de proves per a residus generats de forma regular

1. La caracterització bàsica dels residus generats de forma regular en un mateix procés ha d'incloure, per a cada instal·lació, la informació establerta a l'article 8 i ha d'especificar els punts següents:

a) Marge de composicions dels residus específics.

b) Marge i variabilitat de les propietats característiques.

c) La lixivibilitat dels residus determinada mitjançant un assaig de lixiviació per lots, si escau.

d) Principals variables que s'hagin de sotmetre a prova periòdicament.

2. Si el residu es produeix en un mateix procés en instal·lacions diferents, cal subministrar informació sobre l'abast de l'avaluació i prendre un nombre suficient de mostres que determinin el marge i la variabilitat de les propietats característiques del residu.

3. Els residus procedents d'instal·lacions per a l'agrupament o la mescla de residus, d'instal·lacions de transferència de residus o de fluxos de residus mixtes procedents de la recollida de residus, poden haver de ser considerats com els generats de forma no regular.

Article 11

Caracterització bàsica i realització de proves per a residus generats de forma no regular

Per a cada lot produït de residus generats de forma no regular s'ha de realitzar una caracterització bàsica.

SECCIÓ 2

Proves de conformitat

Article 12

Proves de conformitat

1. Els residus que es consideren admissibles per a una classe específica de dipòsit controlat atenent a la caracterització bàsica efectuada, han de ser sotmesos a proves de conformitat per determinar si s'ajusten als resultats de la caracterització bàsica i compleixen els criteris d'admissió.

2. No estan sotmesos a proves de conformitat:

a) Els residus generats de forma no regular.

b) Els residus exempts de requeriments analítics en la caracterització bàsica d'acord amb les lletres a) i c) de l'apartat 3 de l'article 9.

En aquests casos, cal comprovar que els residus s'ajusten a la informació continguda a la caracterització bàsica.

Article 13

Funcions de les proves de conformitat

Les proves de conformitat tenen les següents funcions:

- a) Comprovar si els residus s'ajusten als resultats de la caracterització bàsica.
- b) Comprovar si els residus compleixen els criteris d'admissió establerts per al dipòsit controlat al qual van destinats.
- c) Comprovar periòdicament els fluxos de residus generats amb regularitat.

Article 14

Paràmetres a analitzar a les proves de conformitat

1. Els paràmetres a analitzar a les proves de conformitat són els definits a la caracterització bàsica com a paràmetres crítics.
2. L'anàlisi dels paràmetres crítics ha de demostrar que el residu compleix els valors límit establerts en aquest Decret.

Article 15

Assajos

1. Els assajos emprats en les proves de conformitat han de ser un o més dels utilitzats en la caracterització bàsica, i han de consistir, almenys, en un assaig de lixiviació amb un lot.
2. Per a la realització d'aquests assajos s'han d'utilitzar els mètodes enumerats en el capítol 4 d'aquest Decret.

Article 16

Periodicitat de les proves de conformitat

El productor o posseïdor del residu ha d'efectuar les proves de conformitat almenys una vegada a l'any, i en tot cas, d'acord amb allò que disposi la caracterització bàsica.

Article 17

Obligacions del productor o posseïdor del residu en la realització de les proves de conformitat

1. El productor o posseïdor del residu és el responsable que es realitzin les proves de conformitat que corresponguin i que la informació continguda sigui correcta.
2. El productor o posseïdor del residu ha de portar un registre de les proves de conformitat efectuades, que ha de conservar durant un període mínim de cinc anys.

Article 18

Obligacions de l'entitat explotadora en la realització de les proves de conformitat

1. L'entitat explotadora del dipòsit controlat ha de garantir que la prova de conformitat s'efectua en el grau i amb la periodicitat que determini la caracterització bàsica.
2. L'entitat explotadora ha de portar un registre de les proves de conformitat dels residus que admet, que ha de conservar durant un període mínim de cinc anys.

SECCIÓ 3

Verificació in situ

Article 19

Inspecció visual

1. Cada càrrega de residus que es lliuri a un dipòsit controlat ha de ser sotmesa a una inspecció visual per part de l'entitat explotadora de la instal·lació abans i després de la seva descàrrega.

2. La inspecció ha d'incloure l'examen del full de seguiment o el document de control i seguiment de residus perillosos, en els casos en què sigui obligatòria la seva presentació.

3. El residu solament pot ser admès en el dipòsit controlat si és el mateix residu que ha estat sotmès a la caracterització bàsica i a les proves de conformitat i figura descrit, si escau, en el full de seguiment o el document de control i seguiment de residus perillosos.

4. Quan els residus es dipositin pel seu productor o posseïdor en un dipòsit controlat que ell mateix controli, la inspecció es pot fer en el punt d'expedició.

Article 20

Obligacions de l'entitat explotadora en la verificació in situ

1. En la verificació *in situ*, l'entitat explotadora del dipòsit controlat ha de comprovar, com a part dels requisits de prova, que les característiques d'aspecte del residu es corresponen amb la informació continguda en la caracterització bàsica i, addicionalment, ha de portar a terme tots els assajos que consideri necessaris per tal de verificar que el residu pot ser admès.

2. Un cop lliurat el residu, l'entitat explotadora del dipòsit controlat ha de:

a) Prendre una mostra de cada càrrega de residus lliurada. Les mostres preses han de ser representatives de la totalitat de la càrrega lliurada. Cada mostra s'ha de prendre en una quantitat mínima d'un quilogram i, llevat que les característiques químiques del residu ho desaconsellin, ha de ser envasada en un recipient de vidre.

b) Conservar les mostres durant un període mínim de sis mesos després de l'admissió del residu.

3. L'entitat explotadora del dipòsit controlat ha de notificar els resultats de les verificacions *in situ*, així com la tipologia de les mostres preses, a l'Agència de Residus de Catalunya. La periodicitat d'aquestes notificacions ha de ser, com a mínim, de sis mesos.

CAPÍTOL 3

Criteris d'admissió de residus en dipòsits controlats

Article 21

Disposicions generals

1. Per tal de poder ser admesos en els diferents tipus de dipòsits controlats, els residus han de complir els criteris d'admissió establerts per a cada classe de dipòsit controlat, inclosos els criteris per a l'emmagatzematge subterrani.

2. L'Agència de Residus de Catalunya pot atorgar una autorització específica per admetre valors superiors als valors límits, per a residus específics sobre una base individualitzada per al dipòsit de què es tracti, tenint en compte:

a) la classificació del residu,

b) les característiques del dipòsit i del seu entorn, i

c) que les emissions (inclosa la lixivibilitat) del dipòsit, tenint en compte els límits d'aquests paràmetres específics en el present capítol, no presenten riscos addicionals per al medi ambient d'acord amb l'avaluació del risc que ha de ser presentada per l'entitat explotadora dels residus en el moment que sol·licita l'autorització específica.

3. Es poden admetre valors fins a tres vegades superiors per a paràmetres específics enumerats en el present capítol, si són diferents de:

- Carboni orgànic dissolt (COD) dels annexos 1, 4, 5, 7 i 9.

- BTEX, PCB i olis minerals de l'annex 2.

- Carboni orgànic total (COT) i pH de l'annex 8.

- Pèrdua per calcinació (LOI) i/o COT de l'annex 2.

4. Es poden admetre valors límit dels COT de l'annex 2 fins a dues vegades superiors.

5. El Departament de Medi Ambient i Habitatge ha d'informar el Ministeri de Medi Ambient, per tal que aquest doni compliment a les obligacions d'informació que imposa la Decisió 2003/33/CE sobre el nombre anual de les autoritzacions concedides per admetre valors superiors als valors límit.

SECCIÓ 1

Críteris d'admissió en dipòsits per a residus inerts

Article 22

Valors límit per als residus inerts admissibles en dipòsits per a residus inerts

Els residus admissibles en dipòsits per a residus inerts han de complir:

- a) Els valors límits de lixiviació continguts a l'annex 1. Aquests valors s'han de calcular, en termes d'alliberació total, per les proporcions entre líquid i sòlid (L/S) de 10 l/kg.
- b) Els valors límits de contingut total de paràmetres orgànics, continguts a l'annex 2.

Article 23

Residus inerts admissibles sense realització prèvia de proves de conformitat en dipòsits per a residus inerts

1. Es poden admetre en dipòsits per a residus inerts sense realització prèvia de proves de conformitat, els residus de l'annex 3 del present Decret.
2. El residu ha de ser un material que constitueixi un flux únic, provinent d'una única font.
3. Els residus que figuren a l'annex 3 poden ser admesos conjuntament sempre que procedeixin de la mateixa font.
4. S'ha de fer una prova de conformitat o rebutjar el residu en el cas que se sospiti una contaminació, ja sigui després d'una inspecció visual, ja sigui per l'origen del residu. Si els residus estan contaminats o contenen un altre material o substàncies com ara metalls, amiant, plàstics o productes químics, en quantitats que augmentin el risc associat al residu de manera que es justifiqui la seva eliminació en altres classes de dipòsits, els residus no poden ser admesos en un dipòsit per a residus inerts.
5. Si hi ha dubtes que el residu respongui a la definició de residu inert, i als criteris enumerats en aquest Decret o sobre l'absència de contaminació del residu, cal efectuar proves de conformitat. A aquest efecte s'han d'emprar els mètodes d'anàlisi establerts al capítol 4 d'aquest Decret.

SECCIÓ 2

Críteris d'admissió en dipòsits per a residus no especials

Article 24

Valors límit per a residus granulars no especials admissibles en dipòsits per a residus no especials

Els residus granulars no especials admissibles en dipòsits per a residus no especials han de complir:

- a) Els valors límits de lixiviació continguts a l'annex 4. Aquests valors s'han de calcular, en termes d'alliberació total, per les proporcions entre líquid i sòlid (L/S) de 10 l/kg.
- b) Els valors límits de contingut total, continguts a l'annex 5.

Article 25

Residus granulars no especials admissibles en la mateixa cel·la que residus granulars especials no reactius, estables o provinents d'un procés d'estabilització, en dipòsits per a residus no especials

1. Els residus granulars no especials admesos en la mateixa cel·la que residus granulars especials no reactius, estables o provinents d'un procés d'estabilització,

en dipòsits per a residus no especials, han de complir els valors límit establerts a l'annex 6 del present Decret.

Aquests valors s'han de calcular en termes d'alliberament total, amb una relació líquid/sòlid $L/S = 10$ l/kg.

2. Els residus granulars especials no reactius, estables o provinents d'un procés d'estabilització, admissibles en la mateixa cel·la que residus granulars no especials, en dipòsits per a residus no especials han de complir:

a) Els valors límits de lixiviació continguts a l'annex 7. Aquests valors s'han de calcular, en termes d'alliberació total, per les proporcions entre líquid i sòlid (L/S) de 10 l/kg.

b) Els criteris addicionals, continguts a l'annex 8.

Article 26

Residus de guix

1. Els materials no especials a base de guix s'han de dipositar exclusivament en dipòsits de residus no especials en compartiments en els quals s'admetin residus no biodegradables.

2. Als residus dipositats conjuntament amb materials a base de guix, se'ls apliquen els valors límit de carboni orgànic total (COT) i carboni orgànic dissolt (COD) que figuren als annexos 7 i 8 del present Decret.

Article 27

Residus admissibles sense realització prèvia de proves de conformitat en dipòsits per a residus no especials

1. Poden ser admesos sense realització prèvia de proves de conformitat en dipòsits per a residus no especials els següents residus:

a) Els residus municipals classificats com a no especials en el capítol 20 de la llista europea de residus.

b) Les fraccions no especials recollides separatament dels residus domèstics i els mateixos materials no especials d'altres orígens.

c) Els materials de construcció que continguin amiant i altres residus d'amiant adequats.

2. Els residus no poden ser admesos sense haver estat sotmesos a tractament previ, o si estan contaminats en una mesura que augmenti el risc associat al residu de manera que justifiqui la seva eliminació en altres instal·lacions.

3. Els residus no especials admissibles sense realització prèvia de proves de conformitat no poden ser admesos en cel·les en què s'aboquin residus especials no reactius, estables o provinents d'un procés d'estabilització.

Article 28

Residus d'amiant admissibles en dipòsits per a residus no especials

1. Els dipòsits que reben materials de construcció que contenen amiant i altres residus d'amiant adequats, han de complir els requeriments següents:

a) Els residus no han de contenir substàncies perilloses diferents de l'amiant aglomerat, incloses les fibres aglomerades amb un aglutinant o envasades en plàstic.

b) El dipòsit ha d'acceptar únicament material de construcció que contingui amiant i altres residus d'amiant adequats. Aquests residus també es poden eliminar en una cel·la separada d'un dipòsit per a residus no especials si aquest compartiment és suficientment estanc.

c) La zona de dipòsit s'ha de cobrir diàriament i abans de cada operació de compactat amb material adequat, per evitar la dispersió de fibres.

d) El dipòsit o la cel·la ha de disposar d'una coberta superior final, per evitar la dispersió de fibres.

e) No s'ha d'efectuar cap obra en el dipòsit o en la cel·la que pugui provocar l'alliberament de fibres.

f) Un cop segellat el dipòsit o la cel·la, s'ha de conservar el plànol corresponent de la seva ubicació en el qual s'indiqui que hi ha dipositats residus amb amiant.

g) S'han de prendre les mesures apropiades per limitar els usos del sòl després del tancament del dipòsit per tal d'evitar el contacte humà amb els residus.

2. Els dipòsits que rebin únicament material de construcció que contingui amiant, poden reduir els requeriments que s'estableixen als apartats 2 i 3 del punt 3 de l'annex I del Reial decret 1481/2001, de 27 de desembre, sempre que:

- a) es compleixin els requisits de l'apartat anterior, i
- b) prèvia autorització de l'òrgan competent, d'acord amb allò establert al Reial decret 1481/2001, de 27 de desembre.

SECCIÓ 3

Criteris d'admissió en dipòsits de residus especials

Article 29

Valors límit de lixiviació per als residus granulars especials admissibles en dipòsits de residus especials

Els residus granulars especials admissibles als dipòsits de residus especials han de complir:

- a) Els valors límit de lixiviació continguts a l'annex 9. Aquests valors s'han de calcular, en termes d'alliberació total, per les proporcions entre líquid i sòlid (L/S) de 10 l/kg.
- b) Els criteris addicionals, continguts a l'annex 10.

SECCIÓ 4

Criteris per a l'emmagatzematge subterrani

Article 30

Criteris per a l'emmagatzematge subterrani

1. Per admetre residus en emplaçaments d'emmagatzematge subterrani s'ha d'efectuar una avaluació de la seguretat específica de l'emplaçament d'acord amb el que disposa la normativa europea.

Els emplaçaments d'emmagatzematge subterrani únicament poden admetre residus compatibles amb l'avaluació de la seguretat específica de l'emplaçament.

2. Els emplaçaments d'emmagatzematge subterrani per a residus inerts únicament poden admetre els residus que compleixin els criteris d'admissió en els dipòsits per a residus inerts establerts a la secció 1 del present capítol.

3. Els emplaçaments d'emmagatzematge subterrani per a residus no especials únicament poden admetre els residus que compleixin els criteris d'admissió en els dipòsits de residus no especials establerts a la secció 2 del present capítol.

4. No són d'aplicació als emplaçaments d'emmagatzematge subterrani per a residus especials, els criteris d'admissió establerts a la secció 3 del present capítol, no obstant això els residus s'han de sotmetre al procediment d'admissió de residus.

CAPÍTOL 4

Mètodes de presa de mostra i anàlisi

Article 31

Realització de la presa de mostra i anàlisi

Poden realitzar la presa de mostres i les proves analítiques l'Agència de Residus de Catalunya i els laboratoris que obtinguin l'acreditació del Departament de Medi Ambient i Habitatge en l'àmbit dels residus.

Article 32

Procediment de mostreig

El mostreig s'ha de realitzar d'acord amb el que estableix l'Ordre d'1 de juny de

1995, sobre l'acreditació de laboratoris per a la determinació de les característiques dels residus.

Article 33

Mètode d'anàlisi

Els mètodes per realitzar les anàlisis requerides en aquest Decret són les indicades a l'annex 11, així com qualsevol altre mètode equivalent acreditat segons criteris ISO 17025 com a procediment intern del laboratori. En aquest darrer cas, quan els resultats siguin discrepants, s'han d'utilitzar com a referència els mètodes que s'indiquen.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Resten derogades les següents disposicions del Decret 1/1997, de 7 de gener, sobre la disposició del rebuig dels residus en dipòsits controlats:

- a) Article 4
- b) Article 7
- c) Annex I

DISPOSICIÓ FINAL

Aquest Decret entra en vigor als 20 dies de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Barcelona, 28 d'abril de 2009

JOSÉ MONTILLA I ÀGUILERA
President de la Generalitat de Catalunya

FRANCESC BALTASAR I ALBESA
Conseller de Medi Ambient i Habitatge

ANNEX 1

Valors límit de lixiviació per a residus admissibles en dipòsits per a residus inerts

Components	L/S = 10 l/kg mg/kg de matèria seca
As	0,5
Ba	20
Cd	0,04
Cr total	0,5
Cu	2
Hg	0,01
Mo	0,5
Ni	0,4
Pb	0,5
Sb	0,06
Se	0,1
Zn	4
Clorur	800

Components	L/S = 10 l/kg mg/kg de matèria seca
Fluorur	10
Sulfat (*)	1.000
Índex de fenol	1
COD (**)	500
STD (***)	4.000

(*) En cas que el residu no compleixi aquests valors corresponents al sulfat, es pot considerar que compleix els criteris d'admissió si la lixiviació no supera cap dels següents valors: 1.500 mg/l en C_0 amb una relació = 0,1 l/kg (assaig de percolació) i 6.000 mg/kg amb una relació L/S = 10 l/kg. Cal utilitzar l'assaig de percolació per a determinar el valor límit amb una relació L/S = 0,1 l/kg en les condicions inicials d'equilibri, mentre que el valor amb una relació L/S = 10 l/kg es pot determinar, ja sigui amb una prova de lixiviació per lots, ja sigui amb un assaig de percolació en condicions properes a l'equilibri local.

(**) Si el residu no compleix valors de carboni orgànic dissolt (COD) amb el seu propi pH, es pot alternativament provar amb una relació L/S = 10 l/kg i un pH entre 7,5 i 8,0. El residu pot considerar-se conforme als criteris d'admissió de COD si el resultat d'aquesta determinació no és superior a 500 mg/kg.

(***) La determinació de sòlids totals dissolts (STD) es pot utilitzar com a alternativa a les determinacions de sulfat i clorur.

ANNEX 2

Valors límit de contingut total de paràmetres orgànics per als residus admissibles en dipòsits per a residus inerts

Paràmetre	Valor límit mg / kg de matèria seca
COT (carboni orgànic total)	30.000 (*)
BTEX (benzè, toluè, etilbenzè i xilens)	6
PCB (bifenils policlorats)	1
Oli mineral (C10 a C40)	500
HPA (hidrocarburs policíclics aromàtics)	55

(*) En el cas de la terra, l'autoritat competent pot admetre un valor límit més alt sempre que el carboni orgànic dissolt (COD) assoleixi un valor de 500 mg/kg a L/S = 10 l/kg, ja sigui amb el mateix pH del sòl o amb un pH situat entre 7,5 i 8,0.

ANNEX 3

Residus admissibles sense la realització prèvia de proves en dipòsit per a residus inerts

CER	Descripció	Restriccions
1011 03	Residus de materials de fibra de vidre	Només sense aglutinants orgànics
1501 07	Envasos de vidre	
1701 01	Formigó	Només residus seleccionats de construcció i demolició (*)

CER	Descripció	Restriccions
1701 02	Maons	Només residus seleccionats de construcció i demolició (*)
1701 03	Teules i materials ceràmics	Només residus seleccionats de construcció i demolició (*)
1701 07	Mescles de formigó, maons, teules i materials ceràmics	Només residus seleccionats de construcció i demolició (*)
1702 02	Vidre	
1705 04	Terra i pedres	Excloses la terra vegetal, la turba i la terra i les pedres de terrenys contaminats
1912 05	Vidre	
2001 02	Vidre	Només el vidre procedent de la recollida selectiva
2002 02	Terra i pedres	Només de residus de parcs i jardins. Excloses la terra vegetal i la turba (*)

(*) Residus seleccionats de la construcció i demolició amb baix contingut en materials d'altres tipus com ara metalls, plàstic, residus orgànics, fusta, cautxú, etc. i d'origen conegut.

- Cap residu de la construcció i demolició contaminat amb substàncies orgàniques o inorgàniques perilloses a conseqüència de processos de producció en la construcció, contaminació del sòl, emmagatzematge i ús de plaguicides o altres substàncies perilloses, etc., excepte si s'acredita que la construcció enderrocada no estava contaminada de forma significativa.

- Cap residu de la construcció i demolició tractat, revestit o pintat amb materials que continguin substàncies perilloses en quantitats significatives.

Els residus que no figurin en aquesta llista han de sotmetre's a una prova de conformitat d'acord amb el que disposa el capítol 2 d'aquest Decret per determinar si compleixen els criteris per ser considerats residus admissibles en dipòsits per a residus inerts d'acord amb el que disposa l'article 22.

ANNEX 4

Valors límit de lixiviació per a residus granulars no especials admissibles en dipòsits per a residus no especials

Components	L/S = 10 l/kg mg/kg de matèria seca
pH final	≥ 6
As	2
Ba	100
Cd	1
Cr total	10
Cu	50
Hg	0,2
Mo	10
Ni	10
Pb	10

Components	L/S = 10 l/kg mg/kg de matèria seca
Sb	0,7
Se	0,5
Zn	50
Clorur	15.000
Fluorur	150
Sulfat	20.000
COD (*)	800
STD (**)	60.000

(*) Quan el dipòsit controlat estigui especialment dissenyat per rebre residus orgànics, aquest límit pot ser superat. Així mateix també pot ser superat quan es tracti de matèria orgànica no biodegradable.

(**) La determinació de STD es pot utilitzar com a alternativa a les determinacions de sulfat i clorur.

ANNEX 5

Valors límit de contingut total per als residus granulars no especials admissibles en dipòsits per a residus no especials

Paràmetre	Valor límit
Pèrdua a 105°(*)	65% sobre mostra original
LOI(**) (pèrdua per calcinació)	15 % sobre mostra seca

(*) Aquest valor pot ser superat únicament quan aquests residus no superin el 10% dels residus dipositats mensualment al dipòsit.

(**) Quan el dipòsit controlat estigui especialment dissenyat per rebre residus orgànics, aquest límit es pot superar. Així mateix també pot ser superat quan es tracti de matèria orgànica no biodegradable.

ANNEX 6

Valors límit per a residus granulars no especials admissibles en la mateixa cel·la que residus granulars especials no reactius, estables o provinents d'un procés d'estabilització, en dipòsits per a residus no especials

Components	L/S = 10 l/kg mg/kg de matèria seca
As	2
Ba	100
Cd	1
Cr total	10
Cu	50
Hg	0,2
Mo	10
Ni	10
Pb	10
Sb	0,7

Components	L/S = 10 l/kg mg/kg de matèria seca
Se	0,5
Zn	50
Clorur	15.000
Fluorur	150
Sulfat	20.000
COD (*)	800
STD (**)	60.000

(*) Si el residu no compleix aquests valors de COD amb el seu propi pH, pot alternativament provar-se amb una relació L/S = 10 l/kg i un pH entre 7,5 i 8,0. El residu pot considerar-se conforme als criteris d'admissió de COD si el resultat d'aquesta determinació no és superior a 800 mg/kg.

(**) La determinació de STD es pot utilitzar com a alternativa a les determinacions de sulfat i clorur.

ANNEX 7

Valors límit de lixiviació per als residus granulars especials no reactius, estables o provinents d'un procés d'estabilització, admissibles en la mateixa cel·la que residus granulars no especials, en dipòsits per a residus no especials

Components	L/S = 10 l/kg mg/kg de matèria seca
As	2
Ba	100
Cd	1
Cr total	10
Cu	50
Hg	0,2
Mo	10
Ni	10
Pb	10
Sb	0,7
Se	0,5
Zn	50
Clorur	15.000
Fluorur	150
Sulfat	20.000
COD (*)	800
STD (**)	60.000

(*) Si el residu no compleix aquests valors de COD amb el seu propi pH, pot alternativament provar-se amb una relació L/S = 10 l/kg i un pH entre 7,5 i 8,0. El residu pot considerar-se conforme als criteris d'admissió de COD si el resultat d'aquesta determinació no és superior a 800 mg/kg.

(**) La determinació de STD es pot utilitzar com a alternativa a les determinacions de sulfat i clorur.

ANNEX 8

Criteris addicionals per als residus granulars especials no reactius, estables o provinents d'un procés d'estabilització, admissibles en la mateixa cel·la que residus granulars no especials, en dipòsits per a residus no especials

Paràmetre	Valor límit
COT (carboni orgànic total) pH final del lixiviat	5% (*) sobre mostra seca mínim 6,0
CNA (capacitat de neutralització d'àcids)	Pendent d'avaluar per la Unió Europea

(*) Si no s'assoleix aquest valor, l'autoritat competent pot admetre un valor límit més alt sempre que el COD assoleixi un valor no superior a 800 mg/kg L/S = 10 l/kg bé amb el mateix pH que el material o amb un pH situat entre 7,5 i 8,0.

ANNEX 9

Valors límit de lixiviació per als residus granulars especials admissibles als dipòsits de residus especials

Components	L/S = 10 l/kg mg/kg de matèria seca
As	25
Ba	300
Cd	5
Cr total	70
Cu	100
Hg	2
Mo	30
Ni	40
Pb	50
Sb	5
Se	7
Zn	200
Clorur	25.000
Fluorur	500
Sulfat	50.000
COD (*)	1.000
STD (**)	100.000

(*) El COD s'ha d'entendre per a les substàncies orgàniques biodegradables. Si el residu no compleix aquests valors de COD amb el seu propi pH, pot alternativament provar-se amb una relació L/S = 10 l/kg i un pH entre 7,5 i 8,0. El residu es pot considerar conforme als criteris d'admissió de COD si el resultat d'aquesta determinació no és superior a 1.000 mg/kg.

(**) La determinació de STD es pot utilitzar com a alternativa a les determinacions de sulfat i clorur.

ANNEX 10

Críteris addicionals per als residus granulars especials admissibles als dipòsits de residus especials

Paràmetre	Valor límit
LOI (pèrdua per calcinació) (*)	10% sobre mostra seca
COT (carboni orgànic total) (*)	6% (**) sobre mostra seca
CNA (capacitat de neutralització d'àcid)	Pendent d'avaluar per la Unió Europea

(*) S'ha d'utilitzar o bé la LOI, o bé el COT. El COT i LOI s'han d'entendre per a les substàncies orgàniques biodegradables.

(**) Si no s'assoleix aquest valor, l'Agència de Residus de Catalunya pot admetre un valor límit més alt, sempre que el carboni orgànic dissolt (COD) no assoleixi un valor superior a 1.000 mg/kg a L/S = 10 l/kg ja sigui amb el mateix pH que el material, o bé amb un pH situat entre 7,5 i 8,0.

ANNEX 11

Mètodes d'anàlisi

a) Propietats generals dels residus

EN 13137	Determinació del carboni orgànic total (COT) en residus, llots i sediments.
EN 14346	Càlcul de la matèria seca per determinació del residu sec o el contingut en aigua.
EN 15169	Determinació de la pèrdua per calcinació en residus, llots i sediments (LOI).
ASTM D56/05	Determinació del punt d'inflamació (mètode de copa tancada adaptat a sòlids). Substàncies lipòfiles insaponificables: Anàlisi realitzada per extracció prèvia del contingut de substàncies lipòfiles, saponificació d'aquesta fracció i gravimetria del residu insaponificable obtingut. (Procediment basat en les normes EPA 9071 b, SW-846 (1998) i UNE-EN ISO 3596-1: 2002).

b) Proves de lixiviació

EN 12457/4	Lixiviació: assaig de conformitat per a la lixiviació de residus granulars i de llots. Part 4 : L/S = 10 l/kg , mida de partícules <10 mm
prEN 14405	Prova de comportament de lixiviació: assaig de percolació de flux ascendent.

c) Digestió de residus

EN 13657	Digestió amb aigua regia per a la determinació posterior dels elements dissolts dels residus (digestió parcial del residu sòlid abans de la seva anàlisi elemental, deixant la matriu de silicat intacta).
EN 13656	Digestió per microones amb una barreja dels àcids fluorhídric (HF), nítric (HNO ₃) i clorhídric (HCl) per a la determinació posterior dels elements continguts en els residus (digestió total del residu sòlid).

d) Anàlisis sobre eluats

EN 12506	Anàlisis d'eluats: determinació del pH, arsènic (As), bari (Ba), cadmi (Cd), clorur (Cl ⁻), cobalt (Co), crom (Cr), crom VI (Cr(VI)), coure (Cu), molibdè (Mo), níquel (Ni), nitrit (NO ₂ ⁻), plom (Pb), sofre total, sulfat (SO ₄ ²⁻), vanadi (V) i zenc (Zn).
EN 13370	Anàlisis d'eluats: determinació d'amoni, compostos orgànics halogenats absorbibles (AOX), conductivitat, mercuri (Hg), índex de fenol, COT, cianur fàcilment alliberable, fluorur (F ⁻).
EN 14039	Determinació del contingut d'hidrocarburs en el rang de C10 a C40 per cromatografia de gasos.
EN 15216	Determinació del contingut de sòlids totals dissolts en aigua i eluats.

Aquesta llista de mètodes s'actualitzarà automàticament quan hi hagi més normes CEN disponibles.

Fins que no es disposi de la corresponent norma EN elaborada pel Centre Europeu de Normalització (CEN), s'han d'utilitzar mètodes, normes o procediments validats que estiguin basats en normes nacionals i/o internacionals, o bé el projecte de norma CEN, quan es disposi d'aquesta en forma de prEN.

(09.114.015)